

2018-2

Politisk debatoplæg var omfattet af begrebet "miljøoplysninger"

Transport-, Bygnings- og Boligministeriet havde til brug for en politisk debat om fremtidens transportformer udarbejdet et notat, der belyste, hvad det ville koste at flytte rejsende fra personbiler til tog.

En journalist, der havde skrevet kritiske artikler om notatet, anmodede ministeriet om aktindsigt i ministeriets korrespondance med journalisten og det medie, han arbejdede for. Det fremgik, at ministeriet havde klaget til chefredaktøren på journalistens arbejdsplads over dækningen af notatet.

Ministeriet gav journalisten aktindsigt i en række akter på grundlag af offentlighedsloven. De resterende akter anmodede journalisten om at få aktindsigt i efter miljøoplysningsloven.

Ministeriet afviste journalistens anmodning, fordi der efter ministeriets opfattelse ikke var tale om miljøoplysninger.

Ombudsmanden fandt, at mest talte for, at notatet var en administrativ foranstaltning, der kan påvirke miljøelementer, jf. miljøoplysningslovens § 3, nr. 3. Notatet var dermed omfattet af begrebet "miljøoplysninger". De beregninger og forudsætninger, som var anvendt i forbindelse med notatet, havde derudover selvstændigt karakter af miljøoplysninger, jf. lovens § 3, nr. 5.

De akter, som anmodningen var rettet imod, drejede sig om ministeriets håndtering af den kritik af notatet, der havde været rejst. Ombudsmanden konstaterede, at akterne vedrørte spørgsmål om den faglige holdbarhed af det, der var anført i notatet, og dermed havde nær indholdsmæssig sammenhæng med notatet. Det var ombudsmandens opfattelse, at oplysningerne i akterne i hvert fald under disse omstændigheder måtte anses for omfattet af begrebet "miljøoplysninger".

Ombudsmanden henviste bl.a. til, at hensynet til en effektiv inddragelse af offentligheden i beslutningsprocessen på miljøområdet er et af de grundlæggende formål bag reglerne om miljøaktindsigt.

18. januar 2018

EU-ret
9Forvaltningsret
11241.2 – 12.2Miljøret
9

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

Ombudsmanden henstillede på den baggrund til ministeriet at genoptage sagen.

(Sag nr. 17/02998)

Herunder gengives ombudsmandens udtalelse i sagen:

Ombudsmandens udtalelse

1. Hvad handler sagen om?

Transport- og Bygningsministeriet (nu Transport-, Bygnings- og Boligministeriet) udarbejdede den 18. februar 2016 notatet "Perspektivering af vej- og jernbanetransport ift. trafikmængde, samfundsøkonomi mv."

Notatet – der bl.a. belyser, hvad det vil koste at flytte folk fra personbiler til tog – blev udarbejdet til brug for en politisk debat om fremtidens transportformer (se nærmere i pkt. 4 nedenfor).

Du skrev i juni 2016 flere kritiske artikler om notatet, og jeg forstår, at Transport- og Bygningsministeriet klagede til chefredaktøren på din arbejdsplads (Mediehuset Ingeniøren, herefter Ingeniøren) over din dækning af notatet.

Den 1. juni 2016 anmodede du ministeriet om aktindsigt i "alle dokumenter og oplysninger vedr. Mediehuset Ingeniøren og/eller undertegnede journalist", der relaterede sig til notatet.

Transport- og Bygningsministeriet meddelte dig ved afgørelse af 11. juli 2016 på grundlag af reglerne i offentlighedsloven (lov nr. 606 af 12. juni 2013, herefter offentlighedsloven fra 2013) aktindsigt i store dele af den sag, som ministeriet anså for omfattet af din anmodning. Sagen, der har j.nr. 2016-1168, handler om notatet af 18. februar 2016 og ministeriets korrespondance om notatet med bl.a. Ingeniøren (herunder dig som journalist på Ingeniøren).

De akter, som du ikke fik aktindsigt i, anmodede du herefter om aktindsigt i efter reglerne i miljøoplysningsloven. Det drejede sig om akt nr. 1-4, 30-33, 60-61 og 72-74.

Transport-, Bygnings- og Boligministeriet afviste ved afgørelse af 4. maj 2017 at behandle din anmodning på grundlag af reglerne i miljøoplysningsloven.

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

Du fik derfor ikke yderligere aktindsigt.

I forbindelse med min høring af Transport-, Bygnings- og Boligministeriet har ministeriet oplyst (i udtalelse af 18. august 2017), at ministeriet efter en fornyet gennemgang af sagen har fundet, at akt nr. 1-4 ikke burde være undtaget fra aktindsigt, da offentlighedslovens § 27, nr. 2 – som ministeriet i afgørelsen af 11. juli 2016 har henvist til for disse akters vedkommende – efter ministeriets opfattelse alligevel ikke finder anvendelse. Ministeriet har derfor udleveret disse akter til dig.

Ministeriet har om de øvrige akter – der alle blev undtaget som interne dokumenter efter § 23 i offentlighedsloven fra 2013 – endvidere oplyst, at akt nr. 33 er det offentligt tilgængelige notat af 18. februar 2016, som sagen handler om (og som du har fået udleveret), og at akt nr. 30, 32, 60, 61, 72 og 73 er svar på spørgsmål stillet af Ingeniøren, som er udleveret til Ingeniøren, ”hvorfors ministeriet formoder, at [du] er i besiddelse af disse dokumenter”.

Ministeriet har dog efterfølgende telefonisk præciseret, at akt nr. 61 og 73, som ifølge aktlisten er forelæggelsessider (til brug for besvarelsen af henvendelser fra Ingeniøren mv.), ikke er udleveret til dig. Akt nr. 30, 60 og 72 er ifølge det oplyste systemgenererede aktforsider uden indhold. Jeg har forstået det således, at der ikke er tale om egentlige akter. Det lægger jeg derfor til grund.

Tilbage er akt nr. 31, 61, 73 og 74, som du ikke har fået aktindsigt i.

Spørgsmålet er, om Transport-, Bygnings- og Boligministeriet burde have behandlet din aktindsigtsanmodning på grundlag af miljøoplysningsloven, og om du på den baggrund har ret til yderligere aktindsigt.

Afgørende for, om miljøoplysningsloven finder anvendelse, er, om det materiale, som du har anmodet om aktindsigt i, indeholder oplysninger, der er miljøoplysninger i miljøoplysningslovens forstand.

Min undersøgelse drejer sig om dette spørgsmål.

2. Miljøoplysningsloven

2.1. Generelt om loven

Den oprindelige miljøoplysningslov – lov nr. 292 af 27. april 1994 om aktindsigt i miljøoplysninger – blev vedtaget for at gennemføre Rådets direktiv 90/313/EØF om fri adgang til miljøoplysninger.

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

Ved lov nr. 447 af 31. maj 2000 blev miljøoplysningsloven ændret for at gennemføre konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet (Århus-konventionen) i dansk ret.

Miljøoplysningsloven blev igen ændret ved lov nr. 310 af 2. maj 2005, hvor Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF blev gennemført i dansk ret. Direktiv 2003/4/EF gennemfører Århus-konventionens regler om bl.a. aktindsigt i miljøoplysninger og aktiv formidling af miljøoplysninger i EU-retten.

Miljøoplysningsloven findes nu som lovbekendtgørelse nr. 980 af 16. august 2017.

Det følger af lovens § 2, stk. 1, at enhver – under de betingelser og med de undtagelser, der følger af bl.a. offentlighedsloven – har ret til at blive gjort bekendt med miljøoplysninger, jf. dog lovens § 2, stk. 2-6, og § 3.

Af miljøoplysningslovens § 6, stk. 2, 1. pkt., fremgår, at henvisninger til bestemmelser i offentlighedsloven i denne sammenhæng skal forstås som henvisninger til de pågældende bestemmelser i lov nr. 572 af 19. december 1985 om offentlighed i forvaltningen med senere ændringer.

Det følger af det anførte, at din aktindsigtsanmodning – hvis der er tale om miljøoplysninger – skal behandles på grundlag af miljøoplysningsloven og offentlighedsloven fra 1985.

En væsentlig konsekvens er i givet fald, at afvejningsreglerne i miljøoplysningslovens § 2, stk. 3, skal iagttages.

Bestemmelsen indeholder dels en *generel* afvejningsregel, hvorefter adgangen til at begrænse aktindsigt i visse oplysninger – herunder oplysninger i interne dokumenter – skal anvendes restriktivt under hensyn til offentlighedens interesse i, at oplysningerne offentliggøres, dels en *konkret* afvejningsregel, hvorefter de offentlige interesser, der varetages ved udlevering, i hver enkelt sag skal afvejes over for de interesser, der varetages ved at afslå udlevering.

Den generelle afvejningsregel medfører, at lovens undtagelsesbestemmelser skal fortolkes restriktivt. Den konkrete afvejningsregel indebærer, at selv hvis en undtagelsesbestemmelse som sådan generelt kan finde anvendelse, er det kun lovligt at meddele afslag, såfremt de interesser, der varetages herved, overstiger de interesser, der varetages ved udlevering af de pågældende oplysninger.

2.2. Definitionen af miljøoplysninger

Miljøoplysningsbegrebet er defineret i miljøoplysningslovens § 3. Bestemmelsen lyder således:

”§ 3. Ved miljøoplysninger forstås alle oplysninger, som er i myndighedens besiddelse, eller som opbevares for den, som foreligger i skriftlig form, i billed- eller lydform eller i elektronisk eller en hvilken som helst anden form, uanset hvornår oplysningerne er tilvejebragt, og som vedrører

- 1) tilstanden i miljøelementer som f.eks. luft og atmosfære, vand, jord, landskaber og naturområder, herunder vådområder, kyst- og havområder, biologisk mangfoldighed og dennes enkelte bestanddele, herunder genetisk modificerede organismer, og vekselvirkningen mellem disse elementer,
- 2) faktorer som f.eks. stoffer, energi, støj, stråling eller affald, herunder radioaktivt affald, emissioner, udledninger og andre udslip i miljøet, der påvirker eller kan påvirke de miljøelementer, som er nævnt i nr. 1,
- 3) foranstaltninger, herunder administrative foranstaltninger såsom politikker, lovgivning, planer, programmer, miljøaftaler og aktiviteter, der påvirker eller kan påvirke de enkelte miljøelementer, som er nævnt i nr. 1 og 2, og faktorer samt foranstaltninger og aktiviteter, der har til formål at beskytte disse miljøelementer,
- 4) rapporter om gennemførelse af miljølovgivningen,
- 5) rentabilitetsberegninger og andre økonomiske analyser og forudsætninger, som er anvendt i forbindelse med de foranstaltninger og aktiviteter, som er nævnt i nr. 3,
- 6) menneskers sundheds- og sikkerhedstilstand, herunder, hvor det er relevant, forurening af fødekæden, menneskers levevilkår, kulturminder og bygningsværker, i det omfang de påvirkes af de enkelte miljøelementers tilstand, som er nævnt i nr. 1, eller via disse elementer af de i nr. 2 og 3 nævnte forhold.”

Som det følger af bestemmelsens ordlyd, skal ”miljøoplysninger” ikke alene forstås som oplysninger, der direkte vedrører miljøet, som f.eks. oplysninger om tilstanden i miljøelementer (luft, vand, jord mv.) eller oplysninger om faktorer (stoffer, energi, støj, affald mv.), der påvirker eller kan påvirke miljøelementer.

Også oplysninger, som kun mere indirekte drejer sig om miljøet, er efter ordlyden omfattet af definitionen. Således er bl.a. foranstaltninger, herunder administrative foranstaltninger såsom politikker, lovgivning, planer, programmer, miljøaftaler og aktiviteter, der påvirker eller kan påvirke miljøelementer og faktorer, omfattet. Det gælder også rentabilitetsberegninger og andre økonomi-

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

ske analyser og forudsætninger, som er anvendt i forbindelse med de nævnte foranstaltninger og aktiviteter.

Fortolkningen af reglerne i miljøoplysningsloven må bl.a. ske i lyset af miljøoplysningsdirektivet (direktiv 2003/4/EF), som miljøoplysningsloven bygger på.

Lovens definition af miljøoplysninger er en næsten ordret gengivelse af den definition af begrebet, der er indeholdt i direktivets artikel 2, stk. 1.

Definitionen blev med direktiv 2003/4/EF udvidet og præciseret i forhold til definitionen af miljøoplysningsbegrebet i det tidligere direktiv 90/313/EØF. Formålet med denne præcisering er bl.a. beskrevet i betragtning 10 i det gældende direktiv, der lyder sådan:

”(10) Definitionen af miljøoplysninger bør præciseres, så den kommer til at omfatte oplysninger af enhver art om miljøets tilstand, om forhold, foranstaltninger eller aktiviteter, som påvirker eller kan påvirke miljøet eller planlægges for at beskytte det, om rentabilitetsberegninger og økonomiske analyser, der benyttes i forbindelse med sådanne foranstaltninger og aktiviteter samt information om menneskers sundheds- og sikkerhedstilstand, herunder forurening af fødekæden, om levevilkår samt kulturminder og bygningsværker i den udstrækning, de påvirkes eller kan påvirkes af disse forhold.”

Præciseringen af miljøoplysningsbegrebet må også ses i sammenhæng med det formål, som miljøoplysningsdirektivet overordnet skal varetage. Dette beskrives i betragtning 1 således:

”(1) Øget offentlig adgang til miljøoplysninger og formidling af sådanne oplysninger medvirker til at skabe større miljøbevidsthed, fri udveksling af synspunkter, mere effektiv inddragelse af offentligheden i beslutningsprocessen på miljøområdet og i sidste ende et bedre miljø.”

Som det fremgår, har hensigten været at sikre, at miljøoplysningsbegrebet ikke undergives en restriktiv fortolkning, men derimod kommer til at omfatte enhver oplysning, der påvirker eller kan påvirke miljøet.

3. Praksis om miljøoplysningsbegrebet

EU-Domstolen har flere gange taget stilling til fortolkningen af begrebet ”miljøoplysninger”. Praksis fra domstolen viser, at der anlægges en meget bred forståelse af begrebet.

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

Jeg kan bl.a. henvise til sagen C-321/96, Mecklenburg, om en national myndigheds afslag på aktindsigt i en udtalelse afgivet af en miljømyndighed i forbindelse med plangodkendelsesproceduren for anlæggelse af en omfartsvej. EU-Domstolen udtalte bl.a., at "fællesskabslovgiver ikke [har] villet give en definition af begrebet 'miljøoplysninger', hvorved man risikerede at udelukke nogen som helst af de aktiviteter, som de offentlige myndigheder udøver", og at begrebet "foranstaltninger" alene tjener til "at præcisere, at alle former for myndigheders virksomhed bør være blandt de akter, som er omfattet af direktivet" (dommens præmis 20).

I forhold til den konkrete sag udtalte domstolen, at afgørende for, om der var tale om en miljøoplysning, var, om myndighedens udtalelse udgjorde en akt, "der er i stand til at skade eller beskytte tilstanden inden for de miljøområder, som er omfattet af direktivet", og at denne betingelse var opfyldt, "hvis udtalelsen kan have indflydelse på afgørelsen om godkendelse af bygge- og anlægsplanerne for så vidt angår miljøbeskyttelseshensyn" (præmis 21). Domstolen fandt på den baggrund, at udtalelsen fra miljømyndigheden var omfattet af miljøoplysningsbegrebet.

Af sag C-186/04, Hosieux, fremgår forudsætningsvis, at en underhåndsaftale mellem en myndighed og et konsortium om opførelse af en række bygninger på et tidligere militærhospitals område blev anset for at være miljøoplysninger.

Højesteret har i kendelsen i Ugeskrift for Retsvæsen 2016.1526 H desuden haft lejlighed til at tage stilling til spørgsmål vedrørende miljøoplysningsloven. Sagen handlede om, hvorvidt et søgsmål om prøvelse af en afgørelse om aktindsigt i oplysninger om MRSA-smitte i svinebesætninger skulle tillægges opsættende virkning.

Højesteret fandt ikke, at der var grundlag for at tillægge søgsmålet opsættende virkning. Af dommens præmisser fremgår, at Højesteret bl.a. lagde vægt på, at der ud fra en foreløbig vurdering ikke var grundlag for at fastslå, at Fødevarestyrelsens afgørelse (som hvilede på min udtalelse i sagen FOB 2014-8) om at give to journalister aktindsigt i MRSA-oplysningerne på grundlag af miljøoplysningsloven var ugyldig. Jeg bemærker i den forbindelse, at sagens parter for landsretten havde oplyst, at det var ubestridt, at der var tale om miljøoplysninger.

Fra Folketingets Ombudsmands praksis kan jeg bl.a. henvise til min sag FOB 2017-29, hvor spørgsmålet var, om nogle dokumenter om fødevarer- og landbrugspakken var omfattet af miljøoplysningslovens § 2, stk. 5, som bestemmer, at en række af offentlighedslovens og forvaltningslovens undtagelser fra retten til aktindsigt ikke finder anvendelse på "oplysninger om emissioner til miljøet". Spørgsmålet var således, om de omhandlede dokumenter indeholdt emissionsoplysninger, og dermed om § 10, nr. 1, i offentlighedsloven fra 1985

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

– som Miljø- og Fødevarerministeriet havde henvist til i et delvist afslag på aktindsigt – fandt anvendelse.

De omhandlede oplysninger vedrørte de forventede virkninger af forskellige elementer af den foreslåede kvælstofregulering i den såkaldte fødevarer- og landbrugspakke og indgik i regeringens beslutningsgrundlag i forbindelse med arbejdet med pakken, som der senere blev indgået en politisk aftale om. På tidspunktet for behandlingen af aktindsigtsanmodningen pågik drøftelser med EU-Kommissionen, som førte til ændringer i den samlede pakke.

Der var på dette tidspunkt således stor usikkerhed om det endelige resultat af fødevarer- og landbrugspakken, herunder hvilken udledning af stoffer til miljøet pakken ville resultere i.

Af Miljø- og Fødevarerministeriets afgørelse fremgik forudsætningsvis, at ministeriet havde lagt til grund, at dokumenterne indeholdt miljøoplysninger, idet afgørelsen var truffet efter miljøoplysningsloven (og offentlighedsloven fra 1985).

Jeg fandt – bl.a. i lyset af den nævnte usikkerhed om pakkens virkninger – ikke grundlag for at tilsidesætte Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering af, at der ikke i de omhandlede dokumenter var oplysninger om ”reelle og forudsigelige emissioner”, således som det var tilfældet i to domme fra EU-Domstolen (om fortolkningen af begrebet ”oplysninger om emissioner til miljøet”). Men ligesom ministeriet lagde jeg til grund, at oplysningerne – trods de nævnte usikkerhedsmomenter om det endelige resultat af pakken – var miljøoplysninger.

Jeg kan også henvise til sagen FOB 2014-27, hvor jeg – under en vis tvivl – nåede frem til, at en ressortoverførsel af Kystdirektoratet fra Transportministeriet til Miljøministeriet var en ”foranstaltning”, der kunne påvirke miljøelementer. Oplysninger om ressortoverførslen var dermed miljøoplysninger, jf. miljøoplysningslovens § 3, nr. 3.

Jeg henviste herved både til EU-Domstolens meget brede forståelse af miljøoplysningsbegrebet og til, at overførsel af myndigheder og sagsområder fra ét ministerområde til et andet erfaringsmæssigt ofte rent faktisk kan få betydning for opgavevaretagelsen, f.eks. på grund af ændret prioritering og politisk fokus på det pågældende område.

Se endvidere sagen FOB 2011 14-5, hvor spørgsmålet var, om oplysninger i databasen Vetstat – der indeholder information om anvendelse, ordinerings og forbrug af receptpligtige lægemidler, vækstfremmere og fodertilsætningsstoffet coccidiostatika i danske husdyrbesætninger – var miljøoplysninger.

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

Ombudsmanden lagde vægt på, at databasen havde til formål ved overvågning af medicinforbruget i landbruget at begrænse risikoen for restprodukter i dyr, miljøet og naturen, og at behandlingen af oplysningerne blev brugt til at gribe ind over for et for højt forbrug. På den baggrund anså ombudsmanden Vetstat for en administrativ foranstaltning, der havde til formål at begrænse risikoen for udbredelse af medicinrester og fodertilsætningsstoffer i naturen, jf. miljøoplysningslovens § 3, nr. 3.

Ombudsmanden bemærkede, at da han måtte gå ud fra, at alle oplysninger i Vetstat blev behandlet med henblik på at opnå registerets formål, var alle oplysninger i registeret efter hans opfattelse miljøoplysninger.

Jeg kan desuden henvise til sagen FOB 2009 9-4, hvor ombudsmanden – bl.a. med støtte i en udtalelse fra EU-Kommissionen – fandt, at en indstilling fra Naturklagenævnets sekretariat til nævnet, som var udarbejdet til brug for nævnets behandling af sagen om TV-byens omdannelse, var omfattet af begrebet ”miljøoplysninger”, jf. miljøoplysningslovens § 3, nr. 3.

At ”miljøoplysninger” skal forstås bredt, illustreres også af min udtalelse af 2. maj 2014 i sagen 13/05698 (offentliggjort på offentlighedsportalen.dk).

Sagen drejede sig om aktindsigt i dokumenter, der indgik i en sag om et brev fra regeringen til Folketingets formand om Rigsrevisionens planlagte undersøgelse af statens støtte til solcelleanlæg. I brevet udtrykte regeringen bekymring for så vidt angik den del af undersøgelsen, der vedrørte kvaliteten af lovarbejdet i det daværende Klima-, Energi- og Bygningsministerium.

Finansministeriet mente ikke, at dokumenterne indeholdt miljøoplysninger, idet ministeriet henviste til, at dokumenterne angik principielle overvejelser om forholdet mellem regering og Folketing, og hvilken rolle Rigsrevisionen skal have i den forbindelse.

Den meget brede definition af begrebet ”miljøoplysninger” i miljøoplysningsloven, herunder i § 3, nr. 3, gav efter min opfattelse anledning til en vis tvivl med hensyn til, om de pågældende oplysninger kunne anses for omfattet af loven.

I lyset af, at sagen efter sit indhold alene vedrørte principielle spørgsmål om Rigsrevisionens kompetence i spørgsmål om forholdet mellem regeringen og Folketinget, fandt jeg dog ikke tilstrækkeligt grundlag for at kritisere Finansministeriets opfattelse.

4. Nærmere om genstanden for din aktindsigtsanmodning

4.1. Transport-, Bygnings- og Boligministeriet har på baggrund af din aktindsigtsanmodning fundet, at anmodningen omfatter ministeriets sag nr. 2016-1168.

Sagen handler om ministeriets notat af 18. februar 2016 og omfatter – ud over selve notatet – ministeriets korrespondance med bl.a. Ingeniøren om notatet samt ministeriets fremsendelse af notatet til transportordførerne fra Venstre, Liberal Alliance, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti til brug for drøftelse på ordførermøde den 24. februar 2016.

Notatet af 18. februar 2016 handler som indledningsvis nævnt om, hvad det vil koste at flytte rejsende fra personbiler til tog. Notatet er på i alt fire sider og har overskriften ”Perspektivering af vej- og jernbanetransport ift. trafikmængde, samfundsøkonomi mv.”.

Notatet beskriver de samfundsøkonomiske omkostninger ved persontransport med henholdsvis personbil og tog og en beregning af, hvad det vil koste den offentlige sektor at overflytte rejsende fra personbil til tog (opgjort i øgede omkostninger pr. personkilometer).

De samfundsøkonomiske omkostninger dækker ifølge notatet over brugeromkostninger, offentlige omkostninger og eksterne omkostninger. Brugeromkostninger er bl.a. udgifter til benzin, afgifter og togbilletter. Offentlige omkostninger er bl.a. udgifter til drift og vedligehold, infrastruktur samt afgiftsprovenu og billetindtægter. De eksterne omkostninger beskrives som ”omkostninger forbundet med miljø, klima, støj, uheld og trængsel”.

Formålet med notatet er efter det oplyste (jf. bl.a. ministeriets pressemeddelelse af 18. juni 2016) at illustrere omkostningerne i ”et scenarie, hvor der sker en betydelig overflytning fra personbiler til togtrafik gennem et massivt løft af udbud og serviceniveau i togtrafikken på landsplan, som ændrer adfærden hos brugerne af transportsystemet”.

Det fremgår i den forbindelse af ministeriets udtalelse af 18. august 2017, at notatet er udarbejdet til brug for en politisk debat om fremtidens transportformer, herunder de samfundsøkonomiske konsekvenser af de forskellige transportformer.

Notatet blev i den anledning offentliggjort på Folketingets Transport-, Bygnings- og Boligudvalgs hjemmeside og drøftet på ordførermøde den 24. februar 2016, ligesom det indgik i den almindelige politiske debat på transportområdet. Jeg henviser herved bl.a. til den kritik, som transportordførerne fra Radikale Venstre og Socialdemokratiet senere rettede mod notatet, idet de

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

bl.a. i en artikel i Ingeniøren den 17. juni 2016 ("Skarp kritik af ministernotat: Det er måske slet ikke så dyrt at flytte folk fra biler til tog alligevel") betegnede notatet som "vildledning" og hævdede, at det var lavet for at skabe "et faktisk grundlag for at annullere investeringer i kollektiv trafik".

I tilknytning hertil omfatter sagen som tidligere nævnt også akter vedrørende ministeriets dialog med Ingeniøren om notatet, herunder Ingeniørens spørgsmål til og kritik af ministeriets beregninger og af de forudsætninger, som beregningerne hviler på. Se bl.a. akt nr. 62 og 69 om Ingeniørens dialog med ministeriet om den ovennævnte artikel fra den 17. juni 2016.

Sagen omfatter i forlængelse heraf også den klage, som ministeriet sendte til chefredaktøren på Ingeniøren i anledning af din dækning af notatet, samt chefredaktørens svar på klagen (akt nr. 105 og 111).

I forbindelse med ministeriets afgørelse af 11. juli 2016 fik du aktindsigt i en lang række af de akter, som findes på sagen 2016-1168.

De akter, som du ikke har fået aktindsigt i – og som den foreliggende sag altså handler om – er tre forelæggelsessider vedrørende ministeriets besvarelse af henvendelserne fra Ingeniøren mv. (akt nr. 31, 61 og 73) samt et notat om ministeriets opfølgning på de kritiske artikler, der blev bragt i Ingeniøren den 17. juni 2016 (akt nr. 74). Disse akter blev ved afgørelsen af 11. juli 2016 undtaget fra retten til aktindsigt under henvisning til, at der er tale om interne arbejdsdokumenter (jf. § 23 i offentlighedsloven fra 2013).

4.2. Den kritik, som Ingeniøren har rejst af notatet af 18. februar 2016, retter sig særligt mod to af de forudsætninger, som ministeriets beregninger hviler på.

For det første kritiserer Ingeniøren, at ministeriet i sin beregning af omkostningerne ved at flytte rejsende fra bil til tog forudsætter, at omkostningerne pr. kørt personkilometer i togdriften forbliver uændrede, selv om antallet af passagerer stiger. Kritikken går med andre ord på, at ministeriets beregning ikke tager højde for stordriftsfordele ved flere passagerer, og at den beregnede omkostning ved en overflytning dermed ikke er retvisende. Se bl.a. Ingeniørens artikel fra 17. juni 2016: "Transportministeriet: Vores beregning ville dumpe i almindelige økonomiske prognoser".

Det fremgår, at ministeriet som svar på kritikken bl.a. har peget på, at beregningen – som angår et scenarie, hvor 20 pct. af persontransporten i bil overflyttes til tog – bygger på den forudsætning, at en så betydelig overflytning af rejsende ikke kan ske uden "et massivt løft af togsystemet", og at denne forudsætning dermed også må indgå i grundlaget for beregningen. Se bl.a. mini-

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

steriets pressemeddelelse af 18. juni 2016: "Ingeniøren bringer misvisende artikler om Transport- og Bygningsministeriets beregninger".

Ingeniørens kritik går for det andet på, at ministeriets beregning af øgede omkostninger til tog ved en overflytning af rejsende er baseret på gennemsnitsprisen for togdrift på landsplan, men at prisen i byområder samt InterCity- og lyntog ligger under gennemsnitsprisen på landsplan, og at det er her, man (efter Ingeniørens opfattelse) sandsynligvis vil opleve den største stigning i togtrafikken.

Mere overordnet har Ingeniøren begrundet den rejste kritik med, at notatet er blevet brugt som "et centralt udgangspunkt for markante politiske udmeldinger og prioriteringer", og at det derfor er relevant at afdække, at notatet "hviler på meget simple beregninger (...)". (Ingeniørens chefredaktørs svar af 22. juni 2016 på ministeriets klage, e-mail (akt nr. 111)).

5. Hvad har Transport-, Bygnings- og Boligministeriet anført?

Det er Transport-, Bygnings- og Boligministeriets opfattelse, at hverken sagen generelt eller de akter, som du har ønsket aktindsigt i, er miljøoplysninger i miljøoplysningslovens forstand.

Ministeriet har i afgørelsen af 4. maj 2017 begrundet sit synspunkt således:

"Sagen, der anmodes om aktindsigt i, vedrører samfundsøkonomi og offentlig budgetøkonomi i forbindelse med persontransport. Akterne, der ved din tidligere aktindsigtsanmodning er undtaget i medfør af offentlighedsloven, vedrører beregninger på de samfundsøkonomiske omkostninger samt statslige merudgifter forbundet med en eventuel overflytning af passagerer fra bil- til togtrafik.

Det er ministeriets vurdering, at disse oplysninger ikke omfattes af miljøoplysningsloven, idet foreløbige samfundsøkonomiske beregninger af, hvad der eventuelt på et senere tidspunkt vil blive besluttet, men som indtil videre alene har karakter af forberedelser, ikke har eller kan få miljømæssige effekter.

Påvirkninger af miljøet kan i sagens natur ikke blive relevante, før der er truffet beslutning om at realisere tiltag i praksis. Indtil en sådan beslutning er truffet, er der alene tale om teoretiske samfundsøkonomiske overvejelser. Det betyder, at der efter ministeriets opfattelse slet ikke er tale om miljøoplysninger."

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

I min anmodning om en udtalelse tilkendegav jeg, at spørgsmålet i sagen mere generelt er, om et politisk debatoplæg kan være miljøoplysninger (mit brev af 10. juli 2017).

Jeg bemærkede i den forbindelse, at jeg havde forstået det således, at det er ministeriets opfattelse, at materiale, der tilvejebringes til brug for politisk debat – uanset indholdet – ikke har eller kan få miljømæssig effekt, før det er udmøntet i en egentlig (politisk) beslutning. Altså med andre ord, at et politisk debatoplæg kun kan have karakter af miljøoplysninger, hvis det fører til konkrete politiske beslutninger mv.

Transport-, Bygnings- og Boligministeriet har i udtalelsen af 18. august 2017 fastholdt, at de oplysninger, som sagen handler om, ikke er miljøoplysninger. Ministeriet har i den forbindelse bl.a. anført følgende:

”Det er på baggrund af miljøoplysningsloven samt afgørelsen i sagen C-321/96, Mecklenburg, ministeriets opfattelse, at det afgørende for, om materiale udgør miljøoplysninger er, hvorvidt oplysningerne påvirker eller *kan* påvirke miljøelementer. Ministeriet er endvidere opmærksom på, at begrebet 'administrative foranstaltninger' skal forstås bredt, og at det ifølge den ovenfor nævnte sag omfatter alle former for myndigheders virksomhed.

Ministeriet er i den forbindelse opmærksom på, at ombudsmanden i en anden sag (j.nr. 13/04767 og j.nr. 13/05727) har udtalt, at oplysninger i dokumenter om forhold, som senere blev reguleret i lov nr. 900 af 4. juli 2013, om ændring af lov om fremme af vedvarende energi, var miljøoplysninger i miljøoplysningslovens forstand. Endvidere er ministeriet opmærksom på ombudsmandens tidligere udtalelse om, at oplysningerne i forbindelse med flytning af Kystdirektoratet fra det daværende Transportministeriums ressort til Miljøministeriets ressort var omfattet af miljøoplysningsbegrebet.

Den afgørende forskel på disse tidligere sager og denne aktuelle sag fra Ingeniøren er dog efter ministeriets opfattelse, at oplysningerne i de citerede sager senere førte til konkrete reguleringer eller administrative tiltag.

I denne konkrete sag fra Ingeniøren har de behandlede oplysninger imidlertid hverken ført til politiske beslutninger, indgået i administrative handlingsplaner eller øvrige administrative foranstaltninger, som f.eks. konkret regulering, omorganisering, fastlæggelse af bestemte politikker eller lign. De behandlede oplysninger har alene tjent det formål at bidrage til en overordnet politisk debat om de samfundsøkonomiske konsekvenser af forskellige transportformer. Da oplysningerne ikke efterfølgende blev eller på noget tidspunkt var tiltænkt til anvendelse i forbindelse med politiske

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

beslutninger eller tiltag på området og således heller ikke har ført til konkrete, fysiske ændringer overhovedet, herunder heller ikke inden for rammerne af miljøoplysningslovens § 3, nr. 3, finder ministeriet, at spørgsmålet om eventuel påvirkning af miljøet forekommer helt teoretisk.

Ministeriet anerkender dog – om end ministeriet ikke anser det for et realistisk scenarium – at oplysningerne i det tilfælde, at de på et senere tidspunkt ville indgå i grundlaget for konkrete beslutninger, herunder som forberedelse heraf, kunne få karakter af miljøoplysninger. Det er dog på ingen måde tilfældet her, hvor oplysningerne alene er udarbejdet som indspark til en helt overordnet politisk debat på transportområdet.

Ministeriet mener således ikke, som anført af Folketingets Ombudsmand, at materiale, der tilvejebringes til brug for en politisk debat, *uanset indholdet*, ikke har eller kan få miljømæssig effekt, før det er udmøntet i en egentlig (politisk) beslutning, men finder, at der bør foretages en konkret vurdering i den enkelte sag, hvor baggrunden for udarbejdelsen af materialet, materialets konkrete indhold samt den efterfølgende anvendelse af materialet indgår i vurderingen. Hvis materialet alene er udarbejdet til brug for overordnede teoretiske drøftelser, alene indeholder overordnede teoretiske beregninger, samt alene er anvendt til politiske drøftelser og debat og ikke herefter anvendt eller tiltænkt til anvendelse i forbindelse med politiske beslutninger eller lign., finder ministeriet, at oplysningerne hverken påvirker eller kan påvirke miljøet.”

6. Min vurdering

6.1. Spørgsmålet i sagen er, om oplysningerne i de fire akter, som Transport-, Bygnings- og Boligministeriet har undtaget fra retten til aktindsigt efter § 23 i offentlighedsloven fra 2013, er omfattet af miljøoplysningsloven, og dermed om din adgang til aktindsigt i de pågældende oplysninger skal vurderes på grundlag af denne lov.

De fire akter omfatter som tidligere nævnt tre forelæggelsessider vedrørende ministeriets besvarelse af henvendelserne fra dig/Ingeniøren om notatet af 18. februar 2016 samt et notat om ministeriets opfølgning på de kritiske artikler om notatet i Ingeniøren den 17. juni 2016.

Alle fire akter knytter sig således til ministeriets notat af 18. februar 2016.

6.2. For at afgøre, om oplysningerne i de fire akter er omfattet af miljøoplysningsloven, må det først vurderes, om oplysningerne i selve notatet er omfattet af denne lov.

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

Afgørende for dette er, om oplysningerne har karakter af miljøoplysninger, jf. pkt. 2.2 ovenfor.

Det pågældende notat beskriver de samfundsøkonomiske omkostninger ved bil- og togtrafik – herunder hvad det vil koste den offentlige sektor at overflytte rejsende fra personbil til tog – og er udarbejdet med henblik på at danne grundlag for en overordnet politisk debat om fremtidens transportformer.

Spørgsmålet er, om oplysningerne i notatet – som altså har karakter af et politisk debatoplæg – er omfattet af begrebet ”miljøoplysninger” i kraft af bestemmelsen i miljøoplysningslovens § 3, nr. 3, hvorefter foranstaltninger og aktiviteter, der påvirker eller kan påvirke miljøelementer og faktorer, er miljøoplysninger. I tilknytning hertil bestemmes det i miljøoplysningslovens § 3, nr. 5, at rentabilitetsberegninger og andre økonomiske analyser og forudsætninger, som er anvendt i forbindelse med de i § 3, nr. 3, nævnte foranstaltninger og aktiviteter, er miljøoplysninger.

Generelt bemærker jeg, at foranstaltninger og aktiviteter på transportområdet ofte må antages at have miljømæssig effekt, f.eks. på grund af konsekvenser i form af ændret udledning af stoffer, ændret støjniveau mv. med påvirkning af miljøet til følge.

6.3. Det må først vurderes, om et politisk debatoplæg kan være en ”foranstaltning” i miljøoplysningslovens § 3, nr. 3’s forstand.

Det fremgår af bestemmelsen, at der ved ”foranstaltninger” bl.a. forstås ”administrative foranstaltninger såsom politikker, lovgivning, planer, programmer, miljøaftaler [min kursivering]”. Det følger således umiddelbart af ordlyden, at der ikke er tale om en udtømmende opregning af, hvilke administrative foranstaltninger der kan udgøre miljøoplysninger.

Det følger samtidig af EU-Domstolens praksis, at begrebet ”foranstaltninger” ikke skal afgrænses snævert, jf. f.eks. sagen C-321/96, Mecklenburg (om afslag på aktindsigt i en udtalelse afgivet af en miljømyndighed i forbindelse med plangodkendelsesproceduren for anlæggelse af en omfartsvej). Her udtalte domstolen, at begrebet ”foranstaltninger” alene tjener til ”at præcisere, at alle former for myndigheders virksomhed bør være blandt de akter, som er omfattet af direktivet”.

Jeg finder, at der på den anførte baggrund må anlægges en bred forståelse af begrebet ”foranstaltning” i miljøoplysningslovens § 3, nr. 3. Herefter vil bl.a. et politisk debatoplæg som det, der er omhandlet i denne sag, efter min opfattelse være omfattet af begrebet ”foranstaltninger”.

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

6.4. Spørgsmålet er dernæst, om oplysningerne i ministeriets notat af 18. februar 2016 "kan" påvirke miljøelementer i den betydning, hvori udtrykket er anvendt i miljøoplysningslovens § 3, nr. 3.

I tilknytning hertil bemærker jeg, at det efter bestemmelsens ordlyd hverken er et krav, at en administrativ foranstaltning mv. *rent faktisk* påvirker miljøelementer, eller at den efter sit indhold har *til formål* at gøre det, for at den kan være omfattet af begrebet "miljøoplysninger".

6.4.1. Det er Transport-, Bygnings- og Boligministeriets opfattelse, at oplysningerne i notatet af 18. februar 2016 ikke kan påvirke miljøet, fordi de ikke har ført til (eller er indgået i grundlaget for) egentlig regulering eller andre konkrete tiltag på transportområdet.

Ministeriets ræsonnement synes at være, at der i denne situation ikke er tilstrækkelig sandsynlighed for, at oplysningerne i notatet – på noget tidspunkt – vil komme til at påvirke miljøet. Ministeriet udtrykker det på den måde, at en eventuel påvirkning af miljøet under de foreliggende omstændigheder forekommer "helt teoretisk".

Spørgsmålet er imidlertid, om der er grundlag for at anlægge en sådan forståelse af, hvornår en foranstaltning "kan" påvirke miljøelementer.

6.4.2. Der er hverken i miljøoplysningsdirektivet eller praksis fra EU-Domstolen taget stilling til, hvad der skal til, for at en foranstaltning "kan" påvirke miljøelementer i § 3, nr. 3's forstand.

Det forhold, at miljøoplysningsbegrebet er defineret bredt – og i EU-Domstolens praksis også fortolkes bredt – taler efter min opfattelse imidlertid i sig selv for, at en foranstaltning relativt let "kan" påvirke miljøelementer.

6.4.3. I ombudsmandspraksis er der på linje med praksis fra EU-Domstolen anlagt en bred forståelse af miljøoplysningsbegrebet. I modsætning til EU-Domstolens praksis har der i ombudsmandspraksis været lejlighed til at forholde sig til netop spørgsmålet om, hvorvidt en foranstaltning "kan" påvirke miljøelementer.

Se især sagen FOB 2014-27, hvor jeg fandt, at mest talte for, at oplysninger om flytning af Kystdirektoratet til et nyt ressortområde var miljøoplysninger, jf. miljøoplysningslovens § 3, nr. 3. Det gjaldt, selv om flytningen ikke var sket for at opnå miljømæssige effekter, men af rent administrative grunde.

Jeg lagde bl.a. vægt på, at overførsel af myndigheder og sagsområder til et nyt ministerområde erfaringsmæssigt ofte rent faktisk kan få betydning for myndighedens opgavevaretagelse og af den grund kan have miljømæssige

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

konsekvenser. Det anførte gjaldt således, uanset at direktoratet efter overførslen skulle varetage de samme opgaver på samme retlige grundlag og med de samme medarbejdere.

Jeg er opmærksom på, at sagen om Kystdirektoratet adskiller sig fra den foreliggende situation ved, at der på tidspunktet for aktindsigtsanmodningen var truffet en konkret beslutning om at flytte Kystdirektoratet, jf. ministeriets bemærkning i udtalelsen af 18. august 2017. Men da flytningen netop ikke var sket for at opnå miljømæssige effekter – og da direktoratet efter flytningen skulle varetage de samme opgaver som tidligere – kan sagen stadig ses som eksempel på, at en administrativ foranstaltning relativt let "kan" påvirke miljøelementer.

Jeg kan også henvise til sagen 13/05698, hvor spørgsmålet var, om dokumenter, der indgik i en sag om et brev fra regeringen til Folketingets formand om Rigsrevisionens planlagte undersøgelse af statens støtte til solcelleanlæg, var miljøoplysninger, jf. lovens § 3, nr. 3.

Jeg fandt, at spørgsmålet gav anledning til en vis tvivl, men nåede frem til, at der ikke var tale om miljøoplysninger. Jeg lagde vægt på, at sagen efter sit indhold alene handlede om principielle spørgsmål vedrørende Rigsrevisionens kompetence, og at meget således talte for, at de pågældende oplysninger ikke i lovens forstand kunne siges at vedrøre foranstaltninger, der "påvirker eller kan påvirke de enkelte miljøelementer, som er nævnt i nr. 1 og 2, og faktorer samt foranstaltninger og aktiviteter, der har til formål at beskytte disse miljøelementer", jf. lovens § 3, nr. 1-3.

At der er flere "led" mellem den administrative foranstaltning og en mulig påvirkning af miljøet, udelukker således ikke i sig selv, at der kan være tale om miljøoplysninger.

Det forhold, at der er usikkerhed om resultatet af en administrativ foranstaltning – herunder f.eks., hvilken nærmere udledning af stoffer foranstaltningen vil medføre – fører heller ikke til, at oplysningerne falder uden for miljøoplysningsbegrebet, jf. bl.a. FOB 2017-29 om dokumenter vedrørende fødevare- og landbrugspakken.

6.4.4. Ministeriets notat af 18. februar 2016 blev som nævnt udarbejdet til brug for en politisk debat om fremtidens transportformer, herunder en debat om fordele og ulemper ved henholdsvis tog- og biltrafik. Til dette formål beskrev notatet de samfundsøkonomiske omkostninger forbundet med de to forskellige transportformer, og hvad det vil koste at flytte rejsende fra bil- til togtrafik.

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

Notatet blev som tidligere nævnt bl.a. drøftet på ordførermøde den 24. februar 2016 og blev debatteret ved flere senere lejligheder, f.eks. i forbindelse med de artikler, som Ingeniøren bragte i juni 2016, hvor bl.a. transportordførerne fra Radikale Venstre og Socialdemokratiet rettede kritik mod notatet, som de omtalte som "vildledning".

Bl.a. på den anførte baggrund er det for mig at se vanskeligt at antage, at notatet ikke – på den ene eller anden måde – skulle kunne ("kan") påvirke en stillingtagen til eventuelle fremtidige tiltag eller beslutninger mv. på området og dermed påvirke miljøelementer som nævnt i miljøoplysningslovens § 3, nr. 3.

6.4.5. Ud fra en samlet vurdering er det herefter min opfattelse, at der er mest, der taler for, at notatet af 18. februar 2016 har karakter af en administrativ foranstaltning, der "kan" påvirke miljøelementer i miljøoplysningslovens § 3, nr. 3's forstand. Et politisk debatoplæg som det foreliggende er dermed efter min opfattelse omfattet af begrebet "miljøoplysninger".

De beregninger og forudsætninger, som er anvendt i forbindelse med notatet, har derudover selvstændigt karakter af miljøoplysninger, jf. miljøoplysningslovens § 3, nr. 5.

Ud over det, der er anført ovenfor, har jeg lagt vægt på, at et af de vigtigste hensyn bag miljøoplysningsloven og det bagvedliggende miljøoplysningsdirektiv er hensynet til en mere effektiv inddragelse af offentligheden i beslutningsprocessen på miljøområdet – og derigennem bl.a. muligheden for at føre en mere effektiv kontrol med de myndigheder, der varetager opgaver på miljøområdet. Se bl.a. betragtning 1 til miljøoplysningsdirektivet, jf. pkt. 2.2 ovenfor.

En væsentlig forudsætning for, at disse hensyn kan tilgodeses, er bl.a., at offentligheden får adgang til oplysninger på så tidligt et stadie som muligt i politiske processer, der angår miljøspørgsmål.

Omvendt ville det svække offentlighedens mulighed for at påvirke beslutningsprocessen i miljøspørgsmål, hvis retten til aktindsigt efter miljøoplysningsloven først indtrådte, når (og hvis) et politisk debatoplæg om miljømæssige forhold kom til at indgå i grundlaget for konkret regulering mv.

På den anførte baggrund kan jeg ikke tilslutte mig Transport-, Bygnings- og Boligministeriets synspunkt, jf. pkt. 6.4.1.

6.5. Spørgsmålet er herefter, om også oplysningerne i de fire akter, som din aktindsigtsanmodning handler om, er miljøoplysninger.

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

6.5.1. Der er tale om tre forelæggelsessider vedrørende ministeriets besvarelse af Ingeniørens henvendelser om notatet af 18. februar 2016 og et notat om ministeriets opfølgning på de kritiske artikler i Ingeniøren den 17. juni 2016.

Alle fire akter handler således om ministeriets håndtering af Ingeniørens kritik af ministeriets notat. Kritikken retter sig særligt mod nogle af de forudsætninger, som ministeriets beregninger i notatet hviler på, jf. nærmere ovenfor under pkt. 4.2.

Overordnet har Ingeniøren begrundet den rejste kritik med, at notatet er blevet brugt som "et centralt udgangspunkt for markante politiske udmeldinger og prioriteringer", og at det derfor er relevant at afdække, at notatet "hviler på meget simple beregninger (...)". (Ingeniørens chefredaktørs svar af 22. juni 2016 på ministeriets klage, e-mail (akt nr. 111)).

6.5.2. Som anført i pkt. 6.4.5 er det min opfattelse, at ministeriets notat af 18. februar 2016 er en administrativ foranstaltning, der kan påvirke miljøelementer, jf. miljøoplysningslovens § 3, nr. 3. Det er herunder min opfattelse, at de beregninger og forudsætninger, som er anvendt i forbindelse med notatet, er miljøoplysninger, jf. lovens § 3, nr. 3 og nr. 5.

De nævnte fire akter vedrører den kritik af ministeriets beregninger i notatet, der har været og ministeriets holdning til denne kritik. De vedrører således spørgsmål om den faglige holdbarhed af det, der er anført i notatet, og har derfor nær indholdsmæssig sammenhæng med det.

I hvert fald under disse omstændigheder finder jeg, at oplysningerne i de fire akter må anses for omfattet af begrebet "miljøoplysninger", jf. miljøoplysningslovens § 3, nr. 3 og nr. 5.

Dette resultat forekommer samtidig bedst stemmende med den meget brede fortolkning af miljøoplysningsbegrebet, som er anlagt af EU-Domstolen, og med det grundlæggende formål bag reglerne om miljøaktindsigt, jf. nærmere pkt. 6.4.5. Jeg bemærker i den forbindelse, at Ingeniørens deltagelse i den offentlige debat om notatet netop er et eksempel på "effektiv" inddragelse af offentligheden i beslutningsprocessen på miljøområdet, således som det fra EU's side er ønsket.

6.6. Sammenfattende er det min opfattelse, at mest taler for, at de oplysninger, som du har anmodet om aktindsigt i, er miljøoplysninger.

Transport-, Bygnings- og Boligministeriet burde derfor efter min opfattelse have behandlet din aktindsigtsanmodning på grundlag af reglerne i miljøoplysningsloven.

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

Jeg har gjort ministeriet bekendt med min opfattelse og henstillet til ministeriet at genoptage sagen og – i lyset af det, som jeg har anført – overveje, om du efter miljøoplysningsloven har ret til aktindsigt i oplysninger i de undtagne dokumenter.

Jeg bemærker i den forbindelse, at jeg ikke herved har taget stilling til, om ministeriet i sidste ende vil skulle udlevere yderligere oplysninger til dig. Det beror på, hvad en nærmere anvendelse af miljøoplysningsloven i forhold til de pågældende oplysninger fører til. Vurderingen af dette spørgsmål må i første omgang foretages af Transport-, Bygnings- og Boligministeriet.

Jeg har bedt ministeriet om at underrette mig om ministeriets nye afgørelse.

Jeg foretager mig ikke mere i sagen.

Transport-, Bygnings- og Boligministeriet genoptog på baggrund af min henstilling sagen og tog stilling til, om de undtagne akter kunne udleveres på grundlag af reglerne i miljøoplysningsloven. Ministeriet fandt ikke grundlag for at udlevere akterne.